

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: P-182/2023-19

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu Ljubomiru Mirković, kao sucu pojedincu, u građansko-pravnoj stvari tužiteljice Snježane Bošnjak, OIB 16846398125, Frana Supila 19, 34000 Požega, zastupana po opunomoćeniku Velimiru Galiću, Dragutina Lermana 6, 34000 Požega, protiv tuženika Zagrebačke banke d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, zastupan po opunomoćenicima - odvjetnicima iz OD Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., odvjetnicima u Zagrebu, Lopašićeva 6, 10000 Zagreb, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, vr. p. s. 5.640,13 EUR, nakon javne glavne rasprave zaključene 8. travnja 2026. u nazočnosti opunomoćenika tužiteljice i zamjenika opunomoćenika tuženika odvjetničkog vježbenika Ivana Radića, na temelju članka 335. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, 24. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se, da su ništetna odredba članka 1. i 7. Ugovora o namjenskom kreditu broj 967/2005 godine, koji je tužiteljica Snježana Bošnjak iz Pleternice, I. G. Kovačića 14, zaključila sa Zagrebačkom bankom d.d. Zagreb, Trg bana Jelačića 10, dana 20. prosinca 2005., koje glase:

"Članak 1. Korisnik kredita obavezuje se iznos iz prethodnog stavka vratiti uz valutnu klauzulu s pripadajućim kamatama u vrijeme i na način utvrđen ovim Ugovorom.

Članak 7. Korisnik kredita otplaćuje kredit u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti 469,54 CHF, obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan plaćanja."

II Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, da tužiteljici Snježani Bošnjak, OIB 16846398125, Frana Supila 19, 34000 Požega, na ime stečenog bez osnove, isplati iznos od 3.280,49 EUR (tritisućedvjestoosamdeseteuračetdesetdevetcenti) sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospeljeća do 31. srpnja 2015., po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 % poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022., po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu

uvećanoj za 3 % poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi zatezne kamate koja se određuju za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja, koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije ili granične kamate proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 % poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine (u daljnjem tekstu: zatezna kamata) i to na dolje navedene iznose:

- za iznos od 75,12 EUR sa z.z. kamatom počevši od 9. studenog 2012. do isplate;
 - za iznos od 92,30 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10. prosinca 2012. do isplate;
 - za iznos od 92,31 EUR sa z.z. kamatom počevši od 12. siječnja 2013. do isplate;
 - za iznos od 86,09 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. veljače 2013. do isplate;
 - za iznos od 87,99 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. ožujka 2013. do isplate;
 - za iznos od 94,13 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15. travnja 2013. do isplate;
 - za iznos od 84,03 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. svibnja 2013. do isplate;
 - za iznos od 85,63 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10. lipnja 2013. do isplate;
 - za iznos od 83,46 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15. srpnja 2013. do isplate;
 - za iznos od 83,77 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10. kolovoza 2013. do isplate;
 - za iznos od 86,10 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. rujana 2013. do isplate;
 - za iznos od 91,70 EUR sa z.z. kamatom počevši od 9. listopada 2013. do isplate;
 - za iznos od 89,62 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15. studenog 2013. do isplate;
 - za iznos od 93,74 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. prosinca 2013. do isplate;
 - za iznos od 89,42 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11. siječnja 2014. do isplate;
 - za iznos od 92,84 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13. veljače 2014. do isplate;
 - za iznos od 95,81 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13. ožujka 2014. do isplate;
 - za iznos od 94,35 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. travnja 2014. do isplate;
 - za iznos od 91,47 EUR sa z.z. kamatom počevši od 9. svibnja 2014. do isplate;
 - za iznos od 90,94 EUR sa z.z. kamatom počevši od 9. lipnja 2014. do isplate;
 - za iznos od 93,92 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15. srpnja 2014. do isplate;
 - za iznos od 95,55 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. kolovoza 2014. do isplate;
 - za iznos od 95,92 EUR sa z.z. kamatom počevši od 12. rujna 2014. do isplate;
 - za iznos od 97,41 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. listopada 2014. do isplate;
 - za iznos od 100,78 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. studenog 2014. do isplate;
 - za iznos od 101,06 EUR sa z.z. kamatom počevši od 12. prosinca 2014. do isplate;
 - za iznos od 101,75 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. siječnja 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13. veljače 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13. ožujka 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11. travnja 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 8. svibnja 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13. lipnja 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13. srpnja 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. kolovoza 2015. do isplate;
 - za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14. rujna 2015. do isplate,
- a u roku od 15 dana.

III U preostalom dijelu tužbeni zahtjev u iznosu od 2.359,64 EUR (dvijetisućetrinstopedesetdeveteurašezdesetčetiricenta) sa zateznom kamatom na pojedinačne novčane iznose i to:

- za iznos od 11,76 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.01.2009. do isplate;
- za iznos od 14,36 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.02.2009. do isplate;
- za iznos od 6,04 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.03.2009. do isplate;
- za iznos od 7,65 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.04.2009. do isplate;
- za iznos od 7,53 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11.05.2009. do isplate;
- za iznos od 5,36 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.06.2009. do isplate;
- za iznos od 6,28 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11.07.2009. do isplate;
- za iznos od 3,23 EUR sa z.z. kamatom počevši od 01.08.2009. do isplate;
- za iznos od 6,26 EUR sa z.z. kamatom počevši od 05.09.2009. do isplate;
- za iznos od 2,50 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15.10.2009. do isplate;
- za iznos od 5,00 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.11.2009. do isplate;
- za iznos od 6,84 EUR sa z.z. kamatom počevši od 07.12.2009. do isplate;
- za iznos od 10,45 EUR sa z.z. kamatom počevši od 07.01.2010. do isplate;
- za iznos od 14,68 EUR sa z.z. kamatom počevši od 05.02.2010. do isplate;
- za iznos od 14,75 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.03.2010. do isplate;
- za iznos od 20,27 EUR sa z.z. kamatom počevši od 03.04.2010. do isplate;
- za iznos od 25,37 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.05.2010. do isplate;
- za iznos od 24,18 EUR sa z.z. kamatom počevši od 04.06.2010. do isplate;
- za iznos od 39,29 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.07.2010. do isplate;
- za iznos od 37,61 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.08.2010. do isplate;
- za iznos od 52,90 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11.09.2010. do isplate;
- za iznos od 44,88 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.10.2010. do isplate;
- za iznos od 48,23 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.11.2010. do isplate;
- za iznos od 55,71 EUR sa z.z. kamatom počevši od 04.12.2010. do isplate;
- za iznos od 69,90 EUR sa z.z. kamatom počevši od 01.01.2011. do isplate;
- za iznos od 59,31 EUR sa z.z. kamatom počevši od 08.02.2011. do isplate;
- za iznos od 64,55 EUR sa z.z. kamatom počevši od 01.03.2011. do isplate;
- za iznos od 53,88 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11.04.2011. do isplate;
- za iznos od 68,35 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.05.2011. do isplate;
- za iznos od 82,79 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.06.2011. do isplate;
- za iznos od 85,37 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.07.2011. do isplate;
- za iznos od 125,36 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.08.2011. do isplate;
- za iznos od 88,91 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.09.2011. do isplate;
- za iznos od 80,67 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.10.2011. do isplate;
- za iznos od 81,62 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.11.2011. do isplate;
- za iznos od 82,62 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.12.2011. do isplate;
- za iznos od 90,04 EUR sa z.z. kamatom počevši od 07.01.2012. do isplate;
- za iznos od 95,47 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.02.2012. do isplate;
- za iznos od 94,94 EUR sa z.z. kamatom počevši od 08.03.2012. do isplate;
- za iznos od 92,36 EUR sa z.z. kamatom počevši od 06.04.2012. do isplate;
- za iznos od 93,46 EUR sa z.z. kamatom počevši od 08.05.2012. do isplate;
- za iznos od 96,21 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.06.2012. do isplate;
- za iznos od 92,96 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.07.2012. do isplate;
- za iznos od 93,45 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.08.2012. do isplate;
- za iznos od 86,93 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.09.2012. do isplate;

- za iznos od 90,82 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.10.2012. do isplate;
 - za iznos od 18,46 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.11.2012. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.04.2014. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.05.2014. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.06.2014. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15.07.2014. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.08.2014. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 12.09.2014. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.10.2014. do isplate;
 - za iznos 0,01 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.11.2014. do isplate,
- odbija se kao neosnovan.

IV Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku, Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB 92963223473, da tužiteljici Snježani Bošnjak, OIB 16846398125, Frana Supila 19, 34000 Požega, isplati zakonske zatezne kamate koje teku od dospijeća do 31.srpnja 2008 godine, po stopi od 15%, a od 1. kolovoza 2008., do 31. srpnja 2015. godine, po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 % poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. srpnja 2022., po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobre tekućom od 29. studenog 2011., a od 1. kolovoza 2015., do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023., pa do isplate, po stopi zateznih kamata koje se određuju za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije refinanciranja, koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sukladno odredbi članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima i sukladno čl.1. Uredbe o izmjeni zakona o obveznim odnosima i to na dolje navedene iznose kako slijedi:

- za iznos od 19,73 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.03.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 94,13 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15.04.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 84,03 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.05.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 85,63 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.06.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 83,46 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15.07.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 83,77 EUR sa z.z. kamatom počevši od 10.08.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 86,10 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.09.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 91,70 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.10.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 89,62 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15.11.2013. do 14.01.2016.;
- za iznos od 93,74 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.12.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 89,42 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11.01.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 92,84 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.02.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 95,81 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.03.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 94,35 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.04.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 91,47 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.05.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 90,94 EUR sa z.z. kamatom počevši od 09.06.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 93,92 EUR sa z.z. kamatom počevši od 15.07.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 95,55 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.08.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 95,92 EUR sa z.z. kamatom počevši od 12.09.2014. do 14.01.2016.;

- za iznos od 97,41 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.10.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 100,78 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.11.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,06 EUR sa z.z. kamatom počevši od 01.12.2014. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,75 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.01.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.02.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.03.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 11.04.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 08.05.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.06.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 13.07.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.08.2015. do 14.01.2016.;
- za iznos od 101,66 EUR sa z.z. kamatom počevši od 14.09.2015. do 14.01.2016.,
a u roku od 15 dana."

V Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, da tužiteljici Snježani Bošnjak, OIB 16846398125, Frana Supila 19, 34000 Požega, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.340,67 EUR (tisućutristočetdeseteurašezdesetsedamcenti) sa zateznom kamatom počev od 24. travnja 2026. pa do isplate, a u roku od 15 dana.

VI S preostalim dijelom zahtijevanog troška parničnog postupka u iznosu od 683,00 EUR (šestoosamdesettreura) i zateznom kamatom na ovaj iznos počev od 24. travnja 2026. pa do isplate tužiteljica se odbija.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Snježana Bošnjak, OIB 16846398125, Frana Supila 19, 34000 Požega (ranije iz Pleternice, Ivana Gorana Kovačića 14), podnijela je tužbu protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB 92963223473, Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb (u daljnjem tekstu: tužiteljica i tuženik), navodeći u tužbi da je sa tuženikom dana 20. prosinca 2005. zaključila Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju stana pod brojem ugovora 967/2005, šifra namjene 758, partija broj 7102968938 u iznosu od 61.750,00 CHF, na rok otplate od 15 godina/180 mjesečnih anuiteta, a sve obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske Narodne Banke, uz valutnu klauzulu.

2. U tužbi koju je podnijela 27. svibnja 2023. istakla je da je tuženik kao kreditor joj odobrio kredit u iznosu od 61.750,00 CHF, kreditna partija broj 7102968938, a 61.750,00 CHF se obračunava prema srednjem tečaju Hrvatske Narodne Banke na dan plasmana (isplate kredita) i otplate kredita na dane plaćanja i mogućih obračuna. Početno je ugovorena promjenjiva redovna kamatna stopa od 4,50 % godišnje uz početno ugovoreni mjesečni anuitet od 469,54 CHF, s time da su se anuiteti naknadno mijenjali od strane tuženika uz primjenu srednjem tečaja HNB za CHF za HRK na dane plaćanja kredita. Stvarno primijenjeni anuitet po otplati kredita prema početno ugovorenim uvjetima za iznos od 469,54 CHF da je primijenjen za prvih 21 anuitet, a nakon toga su redovne kamatne stope promijenjene.

3. Tužiteljica je podnoseći stupnjevit tužbu specificirala tužbeni zahtjev tako da je zahtijevala da sud utvrdi da su ništetne odredbe članka 1. i 7. Ugovora o

namjenskom kreditu koji je ona zaključila kao korisnik kredita s kreditorom Zagrebačkom bankom d.d. i to odredbe članka 1. u kojem se utvrđuje da kreditor odobrava i stavlja na raspolaganje korisniku kredita kredit u kunskoj protuvrijednosti od 61.750,00 CHF obračunato po srednjem tečaju HNB, da se ona kao korisnik kredita obvezuje iznos kredita vratiti uz valutnu klauzulu s pripadajućim kamatama i da je ništava odredba članka 7. koja utvrđuje da će ona kao korisnik kredita isti otplaćivati u kunskoj protuvrijednosti 881,35 CHF obračunato po srednjem tečaju HNB važećem na dan plaćanja.

3.1. Tužiteljica je zahtijevala tužbenim zahtjevom da sud utvrdi da je nišetna odredba članka 5. Dodatka Ugovora o kreditu koji je s tuženikom kao kreditorom zaključila 14. siječnja 2016., a koji članak utvrđuje da je prema izračunu konverzije zbroj uplaćenih iznosa po kreditu u CHF, preračunatih u EUR po srednjem tečaju HNB na dan uplate veći od zbroja anuiteta / rata po kreditu u EUR u skladu s Otplatnim planom za kreditu EUR, računajući od dana 30. rujna 2015. i da njihova razlika na temelju Zakona predstavlja više uplaćeni iznos na dan 30. rujna 2015. i da je taj iznos 17.778,70 HRK.

3.2. Tužiteljica je predložila sudu da prihvati tužbeni zahtjev na isplatu novčanih sredstava, a koji iznos novčanih sredstava će se utvrditi nakon što tuženik dostavi izračun preplate u konverziji na dan 15. siječnja 2016. (po mjesecima) te nakon što se provede financijsko-knjigovodstveno vještačenje, a koji iznos će zahtijevati sa zateznom kamatom na svaki pojedinačni novčani iznos temeljem odredbe članka 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05). Tužiteljica je zahtijevala od tuženika trošak parničnog postupka.

3.3. Dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenje da je nišetna odredba članka 5. Dodatka Ugovora o kreditu, tužiteljica je povukla u podnesku od 30. siječnja 2025.

4. Tužiteljica je isticala da je nakon sklapanja Ugovora o kreditu, a zbog njoj nejasnih tržišnih prilika, a koje joj nisu objašnjene na kvalitetan i stručan način prilikom zaključenja ugovora, došlo do znatnih promjena tečaja CHF u odnosu na kunu što je imalo za posljedicu povećanje obveze s njene strane prema tuženiku kao kreditoru u pravcu otplate anuiteta u kunskoj protuvrijednosti. U samoj ugovornoj odredbi o valutnoj klauzuli nisu joj objašnjeni razlozi niti su vidljivi kriteriji na temelju kojih je ona kao potrošač mogla predvidjeti ekonomske posljedice valutne klauzulu vezane uz CHF.

5. Nadalje, tužiteljica je istakla da je uredno ispunjavala obveze otplate kredita i unatoč promjenama kamatnih stopa i promjene visine anuiteta te promjene tečaja CHF u odnosu na kunu i povećanje ukupne novčane obveze. Međutim, uslijed zakonskih promjena, a sukladno Zakonu o izmjeni i dopuni Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15 – dalje ZID ZPK/15) prihvatila je na tuženikovu ponudu konverzije kredita te je dana 14. siječnja 2016. s tuženikom sklopila Dodatak ugovoru o kreditu radi promjene valute kredita na način da je kredit denominiran u EUR i dodatkom osnovnom ugovoru je ugovorena i nova kamatna stopa na preostalu konvertiranu glavnici koja je iznosila 4,50 % i da je promjenjiva te su u članku 8. Dodatka definirani parametri promjenjivosti kamatne stope za ubuduće tako da visina redovne kamatne stope na dan 30. rujna 2015. iznosi 6,84 % godišnje.

6. Tužiteljica je istakla kako sklapanjem Dodatka osnovnom Ugovoru ona nije lišena prava na potpuno obeštećenje jer sklopljenim Dodatkom tj. konverzijom Ugovora nije uspostavljena pravična ravnoteža ugovornih strana. Iz Dodatka ne proizlazi da se ona sklapanjem istog odriče svog potraživanja te se pozvala na presudu Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-6632/2017-10 kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. u točki 1. izreke u dijelu u kojem je utvrđeno da je tuženik u periodu od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik nije potrošača informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a to znači da je tuženik postupao protivno po pozitivnim propisima i onda ona – tužiteljica ima pravo na pretplatu i po osnovi tečajne razlike upravo ništetnosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli, a koja se odnosi na svaki kredit koji je sklopljen u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008.

7. Kako je tuženik koristeći ništetnu ugovornu odredbu o valutnoj klauzuli, a uz koju je vezana glavnica CHF kao ugovorenu valutu koristio u razdoblju od studenog 2012. do zaključno sa 14. rujna 2015. i nezakonito naplatio veći iznos u kunsnoj protuvrijednosti na ime anuiteta iz Ugovor o namjenskom kreditu za kupnju stana pod brojem ugovora 967/2005, šifra namjene 758, partija broj 7102968938 od 20. prosinca 2005., tada tužiteljica ocjenjuje da je mjesečni anuitet za navedeno razdoblje trebao biti jednak tijekom cijelog razdoblja otplate kredita, a kako to nije bio slučaj te je i zbog porasta tečaja CHF naspram HRK ona tuženiku uplaćivala veće iznose od iznosa prema anuitetu definiranom s obzirom na početnu kamatnu stopu i prema početnom tečaju, ocjenjujući da je pretplatila svoju kreditnu obvezu, a priznajući da je tuženik priznao pretplatu po konverziji u iznosu od 17.778,70 HRK, tužiteljica od tuženika potražuje po osnovi stjecaja bez pravne osnove, zbog tečajnih razlika iznos koji će biti utvrđen u postupku financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, a nakon čega će ona urediti tužbeni zahtjev.

8. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava istaknuti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uključujući pravnu osnovu, visinu te činjenice i razloge kojima je tužitelj obrazložio svoje tužbe u ovom sporu. Tuženik se protivi tužiteljevom dokaznom prijedlogu o provođenju financijskog vještačenja i svih ostalih dokaza predloženih od tužitelja radi utvrđivanja činjenica s obzirom da se u konkretnom slučaju spor vodi u vezi s pravnim pitanjem.

9. Tuženik je istakao da tužiteljica nije potrošač, a da je na tužiteljici dokaz o suprotnome.

Tuženik je istakao i prigovor zastare navodeći da se na zahtjev tužiteljice za isplatu ima primijeniti trogodišnji zastarni rok imajući u vidu plaćanja koja je tužiteljica vršila po povećanim anuitetima, a imajući u vidu da je tužiteljica podnijela tužbu 27. svibnja 2023. tada tuženik smatra kako je prošlo više od tri godine od plaćanja koja je tužiteljica vršila pa je onda cjelokupno potraživanje u zastari. Kako je kredit konvertiran sukladno odredbama ZID ZPK/15 i da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor 14. siječnja 2016. sklopili Dodatak ugovoru o kreditu kojim je

izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom i tuženik je sve uplate tužiteljice, kako s osnove svakog povišenja CHF kamatne stope tijekom otplate, kao i s osnove svakog povišenja CHF tečaja tijekom otplate kredita uzeo u obzir prilikom izrade konverzije i da su iskorištene tj. uračunate za otplatu usporednog EUR kredita, u skladu s odredbama ZID ZPK/15 tada je tuženik – banka prije objave kalkulatora konverzije bila dužna i pribavila mišljenje ovlaštenog revizora da je kalkulator izrađen u skladu s načinom izračuna propisanim člankom 19. c. ZID ZPK/15 te je tako mišljenje banka objavila na svojim mrežnim stranicama i onda na strani banke postoji zakonska presumpcija da je izračun izvršen u skladu sa Zakonom, a s obzirom na to da je to potvrdio neovisni revizor.

10. Kao bitno, tuženik je istakao da je tužiteljica svojom slobodnom voljom prihvatila konverziju i onda je sklapanjem dodatka/aneksa ugovoru o kreditu između tužiteljice i tuženika nastao pravni odnos koji je zakonodavac upravo i imao u vidu kada je tužiteljici ponudio mogućnost konverzije, a koju ponudu banka tužiteljici nije mogla uskratiti. Tuženik se protivio tvrdnji tužiteljice da ju iskazana volja u pravnom poslu radi prihvata konverzije ne obvezuje te da tužiteljica i unatoč prihvatanju konverzije traži povrat naznačenih novčanih iznosa na temelju stjecanja bez osnove, a i na dalje pozivajući na ništetnost odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.

11. Tuženik ističe kako je sklopljeni pravni posao povodom prihvata konverzije od strane tužiteljice, a koji je tuženik morao prihvatiti pod prijetnjom Zakonom propisanih sankcija, takav pravni posao kojim su stranke, isključivo po izboru tužitelja riješile sve svoje pravne odnose, kako prije tako i poslije konverzije i to na način propisan Zakonom, a kako su sklapanjem Dodatka Ugovoru tužiteljica i tuženik kao ugovorne stranke trajno i konačno uredile svoje pravne odnose tada tuženik izvodi zaključak da tužiteljica, ako je iz bilo kojeg razloga smatrala da joj Zakonom propisani uvjeti konverzije nisu prihvatljivi, nije trebala prihvatiti konverziju koja je bila pravno moguća samo pod uvjetima koji su bili striktno propisani u rečenom Zakonu i tužiteljica je, za razliku od tuženika imala punu slobodu izbora kojom se i koristila.

12. Kako su međutim voljom ugovornih strana sva plaćanja u otplati CHF kredita ugovorena kao plaćanja s osnove EUR kredita (i to s učinkom ab initio) pa je obračun svih uplata po ranijoj pravnoj osnovi plaćanja (konvertirani CHF ugovor) izvršen u odnosu na novu pravnu osnovu (postojeći EUR ugovor), tužitelj više ne može imati zahtjev zbog stjecanja bez osnove pozivom na uvjete CHF kredita, a za potvrdu svog stajališta tuženik ističe kako u prilog tome govori i shvaćanje VSRH iz odluke Rev 1172/2018 od 19. ožujka 2019. koje eliminira zahtjeve po osnovi razlike kamata ili tečajnih razlika u slučaju konverzije kredita, a da i sudska praksa potvrđuje stav tuženika o neosnovanosti tužbenog zahtjeva.

13. Tuženik ukazuje na pravno shvaćanje Građanskog odjela Županijskog suda u Varaždinu od 7. lipnja 2023. u svezi restitucijskih zahtjeva potrošača koji su s bankama sklopili dodatke/anekse ugovora o kreditu kojima je provedena konverzija, a koje glasi: „Petrošač koji je s bankom sklopio dodatak/aneks, kojim je provedena konverzija u skladu sa Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o petrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 102/15.), nema pravo na restituciju isplatom temeljem nepoštenih (nišetnih) odredaba o načinu promjene ugovorene redovne kamatne stope i ugovorenoj valuti glavnice u CHF iz osnovnog ugovora o kreditu.“ (b)

Tuženik ukazuje na odluku Županijskog suda u Varaždinu poslovni broj GŽ-1145/2020-3 od 23. kolovoza 2023. S obzirom da se radi o recentnoj sudskoj praksi, smatra se potrebnim ukazati na obrazloženje spomenute sudske odluke, koja potkrjepljuje navode tuženika: „17.1. Stranke su dodatkom ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF koji je sadržavao ništetnu odredbu o jednostranoj izmjeni kamatne stope i ništetnu odredbu o valutnoj klauzuli u CHF, izvršile konverziju kredita u cijelosti u skladu s prisilnom odredbom članka 19.c ZPK-a na način da su svi iznosi plaćeni na ime otplate ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF od 13. prosinca 2005., osim onih koji su eventualno plaćeni na ime zateznih kamata zbog zakašnjenja tužitelja, iskorišteni u njegovu korist i to za ispunjenje ugovornih obveza koje su ugovorene valjanim dodatkom ugovora o kreditu. Drugim riječima, u obračun konverzije uzeti su i iznosi koji su plaćeni na ime ništetne ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni kamatne stope i ništene ugovorene odredbe o valutnoj klauzuli u CHF.

U tom smislu, prema pravnom shvaćanju ovog drugostupanjskog suda, iako ZID ZPK/2015 ne propisuje ništetnost spornih ugovornih odredbi pa stoga niti način restitucije potrošača, u pravnoj situaciji kad su isplate koje je tužitelj učinio na ime nepoštene ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni kamatne stope i nepoštene ugovorne obveze o valutnoj klauzuli koje su bile sadržane u ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF, na temelju među strankama sklopljenog valjanog dodatka tom ugovoru, iskorištene za ispunjenje njegove obveze prema tom dodatku, a utvrđena je preplata iskorištena za ispunjenje budućih anuiteta u valutnoj klauzuli u EUR, ne može se zaključiti da dodatak ugovoru o kreditu nema restitucijski učinak za tužitelja u odnosu na nepoštene ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni kamatne stope i nepoštene ugovorne obveze o valutnoj klauzuli koje su bile sadržane u ugovoru o kreditu s valutnom klauzulom u CHF bez obzira na to što ZID ZPK/2015 ne predviđa da se iznosi koji su plaćeni na temelju ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i ugovorne odredbe o jednostranoj izmjeni stope ugovorne kamate ugovora o kreditu s valutnom klauzulom u CHF vraćaju tužitelju, nego da se iskorištavaju u njegovu korist za ispunjenje ugovornih obveza koje su ugovorene valjanim dodatkom ugovoru o kreditu.

Pritom je za dodati da je u oglednom postupku koji se pred tim sudom vodio u predmetu Gos-1/2019, Vrhovni sud Republike Hrvatske, odgovarajući na pitanje važno za jedinstvenu primjenu prava koji mu je uputio Općinski sud u Pazinu, dao sljedeći odgovor: „Sporazum o konverziji sklopljen na osnovi Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju 10 („Narodne novine“ br. 102/15) ima pravne učinke i valjan je u slučaju kada su ništetne odredbe osnovnog ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli.“

Osim toga, Ustavni sud Republike Hrvatske rješenjem broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. nije prihvatio prijedlog više predlagatelja za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom ZID ZPK/2015 na temelju kojeg Zakona je među strankama sklopljen sporazum o konverziji, ocijenivši taj Zakon usklađenim s Ustavom Republike Hrvatske.

Naposlijetku, dodatak ugovoru koji je sklopljen u skladu sa ZID ZPK/2015 sadrži odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo, ali su te odredbe odraz prisilnih zakonskih odredbi ZID ZPK/2015 koje je unaprijed odredio zakonodavac, a ne tužena banka. Zbog toga ugovoreni sadržaj aneksa ugovoru o kreditu u smislu članka 49. stavka 5. ZZZP/2014 koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja aneksa, ne podliježu primjeni druge glave („Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima“) trećeg dijela tog Zakona.

14. Predmet spora je utvrđenje ništetnosti valutne klauzule iz navedenog Ugovora o namjenskom kreditu od 20. prosinca 2005. broj Ugovora 967/2005, šifra namjene 758, partija broj 7102968938, i restitucijski zahtjev za isplatom. Dakle, tužiteljica ističe da je odredba o valuti CHF tj. odredba o valutnoj klauzuli na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a koji je naknadno izmijenjen sklapanjem Dodatka Ugovoru o namjenskom kreditu, tj. sklapanjem konverzije na dan 14. siječnja 2016., ništetna i da joj zbog ništetne odredbe tuženik treba isplatiti sve novčane iznose koje je preplatila zbog valutnih razlika.

15. Naime, nije sporno da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor 20. prosinca 2005. zaključili Ugovor o namjenskom kreditu i da kreditor odobrava tužiteljici kredit u iznosu od 61.750,00 CHF u protuvrijednosti u HRK, na rok otplate od 15 godina, za kupovinu stana. Također nije sporno da se tužiteljica obvezala vraćati kredit u anuitetima koji su vezani uz valutu CHF, a nije sporno da su tužiteljica i tuženik 14. siječnja 2016. zaključili Dodatak Ugovoru o navedenom kreditu i da su Dodatkom Ugovoru o namjenskom kreditu suglasno mijenjane i dopunjavane pojedine odredbe osnovnog Ugovora o kreditu tako da je izvršena konverzija predmetnog kredita s CHF valutnom klauzulom u kredit s EUR valutnom klauzulom. Nije sporno da je tužiteljica svojom voljom pristupila prihvaćanju konverzije, a konverzija se odnosi na konvertiranje ugovora o kreditu u bitnim sastojcima i to u dijelu valutne klauzule i u dijelu valutne stope pa je nakon sklapanja ovog pravnog posla taj pravni posao po sili zakona uključivao promjenu valute kredita iz CHF u eur, promjenu kamatne stope od datuma sklapanja ugovora do sklapanja Dodatka ugovoru, te je ubuduće, na način da se umjesto svih promjenjivih kamatnih stopa koje su bile primjenjivane u otplati kredita primjenjuju sve one kamatne stope – prikazane u apsolutnom iznosu – koje je tuženik primjenjivao kod kredita u EUR. Konverzija je upućivala i utvrđenje preostalog iznosa neotplaćene glavnice kredita u EUR, a utvrđeno je da je tužiteljici priznata preplata po konverziji u iznosu od 17.778,70 HRK te da su se stranke sporazumjele o raspolaganju preplatom.

16. Tijekom ovog parničnog postupka ostalo je sporno jesu li odredbe osnovnog Ugovora o kreditu u kojem je utvrđeno da se kredit odobrava u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 61.750,00 CHF obračunato po srednjem tečaju HNB na dan plaćanja i da će tužiteljica kao korisnik kredita otplaćivati kredit u mjesečnim anuitetima kunske protuvrijednosti od 469,54 CHF, nepoštene ugovorne odredbe, a posljedično tome i ništetne. Sporno je ostalo i postoji li pravna osnova za isplatom utuženih iznosa s obzirom na sklopljeni Dodatak Ugovora o kreditu koji je sklopljen sukladno odredbama Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj: 102/15 – dalje: ZID ZPK/15), 14. siječnja 2016.

17. Imajući u vidu da je predmet spora između parničnih stranaka utvrđenje nepoštenosti, a posljedično tome ništetnosti Ugovora o kreditu koji su parnične stranke kao ugovorne sklopile 20. prosinca 2005., a u kojem je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica CHF te i restitucijski zahtjev tužiteljice koji je posljedica ništetnosti ugovornih odredaba, razmatrajući sporno pravno pitanje o postojanju ili nepostojanju prava tužiteljice za povratom iznosa koji su posljedica primjene nepoštenih ugovornih odredbi trebalo je poći od odredaba Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03 – dalje: ZZP/03), a jer iako je Ugovor o namjenskom kreditu sklopljen u srpnju 2006.

18. Odredbom članka 81. stavak 1. ZZP/03 propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a odredbom članka 87. stavak 1. ZZP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništava. Stavkom 2. ovog članka propisano je da ništavost pojedine odredbe Ugovora ne povlači ništavost iz samog Ugovora ako on može opstati bez ništave odredbe.

19. Proizlazi da ako se u postupku utvrdi da je odredba Ugovora u potrošačkom Ugovoru nepoštena u smislu članka 81. stavak 1. ZZP/03 posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe je ništetnost iste. Odredbe ovog Zakona ne reguliraju pravne posljedice ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi pa se sukladno članku 2. stavak 2. ZZP/03 imaju primijeniti odredbe o obvezno pravnim odnosima, a to su odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO/05).

20. Odredbom članka 323. stavak 1. ZOO/05, a koja regulira posljedicu ništetnosti, propisano je da u slučaju ništetnosti Ugovora svaka ugovorna strana ima obvezu vratiti drugoj strani sve ono što je primila na temelju takva Ugovora, a ako to nije moguće ili ako se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju tada se ima dati odgovarajuća naknada u novcu i to prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako Zakon što drugo ne određuje.

21. Odredbe članka 81. stavak 1. i članak 87. stavak 1. ZZP/03 i članak 323. stavak 1 ZOO/05 dovoljno govore da je osnovna materijalno pravna posljedica nepoštenosti ugovorne odredbe pravo potrošača na restituciju tj. njegovo osobno pravo da mu trgovac vrati sve ono što je temeljem nepoštenih odredbi primio i na taj način da ponovno uspostavi pravnu i činjeničnu situaciju kao da tih ništetnih odredbi nije bilo.

22. Treba istaći da nije pravilno pozivanje tuženika na Zakon o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj: 75/09, 112/12, 143/13, 147/13, 9/15, 78/15, 102/15 – dalje: ZPK/09) jer ZPK/09 regulira drugačije obvezni odnos, a koji je nastao sklapanjem Ugovora o kreditu. Ovdje tužiteljica tužbeni zahtjev temelji na postojanju izvan ugovornog odnosa tj. stjecanja bez osnove, a koji je nastao kao posljedica nepoštenosti i ništetnosti u Potrošačkom ugovoru. Ugovornim odredbama iz Sporazuma o konverziji (Dodatak Ugovoru o kreditu) nije moguće osnažiti nešto što je od početka bilo ništetno i nema pravni učinak tako da tuženik neosnovano ocjenjuje da je tužiteljica sklapanjem Sporazuma o konverziji izgubila pravo i pravni temelj da restitucijskih zahtjevom potražuje preplaćene iznose koji su posljedica nepoštenih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Naime, ocjena je ovog suda da je pravo na potpunu restituciju potrošača u slučaju nepoštenosti ugovornih odredbi najvažnije pravo potrošača kod zaštite nepoštenih ugovornih odredbi u Potrošačkim ugovorima. Ako se najvažnije potrošačko pravo ukida ili ograničava onda to mora biti propisano u jasnoj odredbi Zakona, a ne može se osnovno pravo potrošača tj. pravo na potpunu restituciju u slučaju ništetnosti odredaba Potrošačkog ugovora, ukidati i ograničiti posredno kroz ekstenzivno tumačenje propisa čija svrha praktično i nije zaštita potrošača od nepoštenih odredbi u Potrošačkim ugovorima. Ograničenja ili čak ukidanje bilo kojeg prava potrošača te pravo na potpunu restituciju treba biti propisano jasnim i nedvosmislenim odredbama

Zakona i imati razumnu svrhu. Svako drugo tumačenje odredbi koje bi u konačnosti možda moglo ograničavati prava potrošača na potpunu restituciju mora biti restriktivno i stav je ovog suda da ako je zakonodavac smatrao da konverzijom CHF kredita potrošači trebaju izgubiti pravo na potpunu restituciju, kao posljedicu nepoštenosti pojedinih ugovornih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu tada je to zakonodavac trebao jasno i nedvosmisleno propisati odredbama ZID ZPK/15. Kako zakonodavac to nije učinio tada i ne postoji pravna osnova u smislu odredbe Zakona, a koja bi opravdavala stav da su potrošači koji su konvertirali CHF kredite izgubili potpuno ili djelomično pravo na potpunu restituciju. Upravo je iz odredaba ZID ZPK/15 moguće utvrditi da iste reguliraju konverziju, a ne restituciju i onda s obzirom da je predmet reguliranja ovog Zakona konverzija, a ne restitucija, nedvojbeno treba zaključiti da ovaj Zakon ne sadrži bilo koju odredbu iz koje bi se moglo utvrditi da je konverzijom kredita potrošač izgubio pravo na potpunu restituciju ili da je to njegovo pravo ograničeno. Analizirajući odredbe ZID ZPK/15 razumno se može zaključiti da svrha donošenja ovog Zakona nije restitucija i saniranje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi osnovnog Ugovora o kreditu već zaštita potrošača koji su sklopili Ugovore o kreditu u valuti CHF ili su vezani za tu valutu od promjenjivog tj. rastućeg tečaja CHF. Ako bi sud prihvatio da potrošači koji su konvertirali kredite nemaju pravo na potpunu restituciju, bez obzira što o tome ne govori nijedna odredba Zakona postavlja se pitanje koji bi razlozi opravdavali takvo, prema njima, ipak diskriminirajuće postupanje. U tom pravcu treba istaći i da je ipak potpuno neprihvatljivo da npr. potrošač koji je podigao kredit 2006., kao i tužiteljica, ali isti nije konvertirao ili čak potrošač koji je kredit podigao u EUR ili uz valutnu klauzulu u EUR ima pravo na potpunu restituciju, a tužiteljica koja je kredit konvertirala to pravo uopće nema ili joj je isto ograničeno. Nejasno je i zašto bi tužiteljica koja je konvertirala kredit, u slučaju nepostojanja potpune restitucije ili ograničenja, trebala biti u slabijoj pravnoj poziciji od ostalih tj. drugih kategorija potrošača.

23. U ovom sporu je ključno bilo odgovoriti na pravno pitanje, a u pravcu imaju li potrošači koji su kredit konvertirali pravo na potpunu restituciju ili takvo pravo nemaju. 29. Ocjena je ovog suda da potrošači koji su kredit konvertirali imaju pravo na potpunu restituciju jer to pravo nijednom odredbom Zakona nije ukinuto, ograničeno ili dokinuto. Dakle, nema razloga koji bi mogli opravdati postupanje prema kojem potrošači koji su konvertirali kredite stvarno imaju manju razinu zaštite potrošačkih prava i koja im ne omogućavaju ostvarivanje temeljnog potrošačkog prava tj. prava na potpunu restituciju, dok svi ostali potrošači, neovisno o tome dali su dizali kredite u drugim valutama ili nisu uopće konvertirali CHF kredite, to pravo imaju u punom obimu.

24. Nije u pravu tuženik koji ističe da tužiteljica nema pravni interes postavljati bilo kakav zahtjev prema tuženiku. Ocjena je ovog suda da tužiteljica ima pravo postavljati i deklaratorni i kondemnatorni tužbeni zahtjev prema tuženiku. Naime, odredbom članka 328. ZOO/05 propisano je da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, a kada se ova odredba dovede u vezu s procesnom odredbom članka 187. stavak 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP), a koja odredba regulira mogućnost isticanja deklaratornog zahtjeva za utvrđenjem postojanja ili nepostojanja pravnog odnosa, a koji je između stranaka sporan, tužiteljica ima pravni interes za podnošenjem tužbe na utvrđenje jer potpisani Sporazum o konverziji

temeljem odredbi ZID ZPK/15, a kojim su izmijenili kao ugovorne stranke osnovni Ugovor o kreditu u pogledu valutne obveze i iznosa glavnice koja je ostala neotplaćena, ne znači da je tužiteljica kao korisnik kredita izgubila pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti pojedinih odredbi Ugovora o kreditu. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u svojim odlukama poslovni broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019., Rev-809/2021 od 21. prosinca 2022., Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020. i Rev-1070/2019 od 21. prosinca 2022., upravo zauzeo takvo pravno shvaćanje pa je ovaj sud u obvezi isto cijeliti upravo na taj način.

25. Dakle, sklapanjem Sporazuma o konverziji 14. siječnja 2016. tužiteljica nije izgubila pravo na isticanje nepoštenosti i ništetnosti odredbi osnovnog Ugovora o namjenskom kreditu koji je kao korisnik kredita zaključila s tuženikom kao kreditorom 20. prosinca 2005. Također, sklapanjem Sporazuma o konverziji tužiteljica nije izgubila pravo na potpunu restituciju jer su odredbe Ugovora o namjenskom kreditu od 20. prosinca 2005. (članak 1. i 7.) a u kojem su ugovorene valutna klauzula, nepoštene a time i nišetne odredbe.

26. Saslušana na glavnoj raspravi održana 16. ožujka 2026. tužiteljica je istakla kako je inače bila klijent Zagrebačke banke d.d., jer je imala otvoren tekući račun u toj banci, a obzirom da je sa svojom obitelji htjela riješiti stambeno pitanje tj. kupiti stan, naglasila je bilo joj je najnormalnije da se obrati svojoj banci tj. Poslovici u Požegi podnese zahtjev da joj se odobri kredit koji joj je bio potreban da bi mogla isplatiti vrijednost stana. Određeno je istakla da je pri dolasku u banku razgovarala s osobom imena Monika i kada joj je rekla kolika je cijena stana koji želi kupiti tada joj je službena osoba banke priopćila da banka odobrava kredite za kupnju stana i da je njoj najpovoljnije da zaključi kredit u valuti CHF. Napomenula je kako je rata od početnog anuiteta 469,54 CHF u HRK vrlo brzo rasla i to enormno tako da je najveća rata koju je otplaćivala iznosila 3.600,00 HRK mjesečno. Istakla je da je upitala službenu osobu banke što bi još posebno trebala utvrđivati u Ugovoru, a službena osoba banke joj je rekla da je banka sve što je bitno u Ugovoru i navela. Taj Ugovor je potpisala u banci kasnije ga je odnijela kod Javnog bilježnika koji joj je solemizirao taj Ugovor.

27. Tužiteljica je uvjerljivo, objektivno i iskreno iskazivala pa je sud njen iskaz prihvatio u cijelosti upravo zbog toga što je o svim činjenicama svjedočila životno i istinito.

28. Prihvaćajući u cijelosti iskaz tužiteljice te uzimajući utvrđenja iz kolektivne presude utvrđeno je da tuženik nije dokazao da se odredbama ugovora o kreditu koje se tiču valutne klauzule pojedinačno pregovaralo, odnosno da iste nisu bile unaprijed formulirane od strane tuženika i da je tužiteljica imala utjecaj na njihov sadržaj. Takvo postupanje uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača. Navedene odredbe ugovora o kreditu od 20. prosinca 2005. broj Ugovora 967/2005, šifra namjene 758, partija broj 7102968938, a koji je potvrđen od strane javnog bilježnika u Požegi 21. prosinca 2005. pod OU-975/05, u odnosu na valutu tj. valutnu klauzulu, jesu nepoštene, a time i nišetne ugovorne odredbe u smislu čl. 81. stavak 1. ZZP/03 i čl.87.stavak 1. ZZP/03.

29. Naime, test poštenosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli proveden je u kolektivnom sporu u kojemu je pravomoćno utvrđeno da je izostao učinak transparentnosti, a zbog čega su potrošači tj. korisnici kredita bili u nezavidnoj situaciji jer nisu mogli procijeniti bitne gospodarske posljedice koje bi navedene odredbe iz ugovora imale u smislu učinaka na njihove financijske obveze. To znači da tuženik kao banka i jača strana u ugovornom odnosu nije tužitelju kao potrošaču tj. korisniku kredita, dala sve potrebne informacije vezano za predmet ugovora o kreditu i okolnosti da sporne odredbe ugovora o kreditu prosječnom građaninu tj. korisniku kredita nisu mogle biti jasne ni lako razumljive, a što je, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice kao potrošača i onda se radi o ništetnim odredbama (čl. 81 - 88 ZZP/03).

30. Tuženikov prigovor zastare je neosnovan jer prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br.Su-IV-33/2022 od 31. siječnja 2022. o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi u CHF, ako je ništetnost ustanovljena, kao u ovom slučaju, već u postupku kolektivne zaštite potrošača, zastarni rok počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od naknadnog utvrđenja ništetnosti sadržajno istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kredita u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se potrošači pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite. Vezano za ništetnu odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi Visoki trgovački sud u Zagrebu je donio presudu posl. broj PŽ-7129/2013 od 13. lipnja 2014., a tom presudom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. kada je utvrđeno da je tuženik u periodu od 10. rujna 2003. do 21. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditu promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima tuženika, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik i potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni kamatne stope, a što je imali za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatne stope pa je tuženik postupao protivno pozitivnim propisima.

Tužiteljica je tužbu radi preplate na ime tečajnih razlika podnijela kod ovog suda 27. svibnja 2023., a što znači da je tužbu podnijela unutar roka od 5 godina koji se računa od 14. lipnja 2018. jer je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio presudu posl broj PŽ-6632/2017-10 kojom je potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. u dijelu izreke kojom je utvrđeno da je tuženik u periodu od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nije potrošače informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupao protivno pozitivnim

propisima, a radi čega je sud ocijenio da tužiteljica ima pravo na preplatu i po osnovi preplaćene kamate i po osnovi tečajne razlike.

31. Sud prihvaća stav tužiteljice da sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru o kreditu na dan 20. prosinca 2005. tužiteljica nije lišena prava na potpuno obeštećenje jer sklopljenim Dodatkom odnosno konverzijom ugovora nije uspostavljena pravična ravnoteža ugovornih strana. Naime, iz teksta Dodatka ugovora ne proizlazi da se tužiteljica sklapanjem istog odriče svog potraživanja zbog ništetnih ugovornih odredbi iz CHF kredita, a i praksa suda EU potvrđuje da zakonska intervencija u predmetne ugovorne odnose ne može imati nikakvih štetnih posljedica za potrošače u smislu njegove zaštite zajamčene Direktivom broj 93/13/EEZ, a što u konkretnom slučaju znači da se tužiteljica vraća u onaj ugovorni stadij kao da ništetne odredbe nisu ni postojale (presuda suda EU, C-118/2017 točka 40. i 43. presude).

32. Dakle, na glavnoj raspravi održanoj 8. travnja 2026. sud je vršeći uvid u Ugovor o namjenskom kreditu broj za kupnju stana pod brojem ugovora 967/2005, šifra namjene 758, partija broj 7102968938 od 20. prosinca 2005., a zatim i u Dodatak ovom ugovoru od 14. siječnja 2016. koji su zaključili tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, utvrdio:

- da je u ugovoru o namjenskom kreditu tužiteljica realizira redit u iznosu od 61.750,00 CHF u protuvrijednosti kuna prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita (članak 1.),
- da su tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor 14. siječnja 2016. zaključili Dodatak ugovoru o namjenskom kreditu, a koji Dodatak je osnovnom ugovoru sklopljen radi provedbe postupka konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF;
- da je Dodatkom osnovnom ugovoru izvršena denominacija u kunama s valutnom klauzulom u EUR na način i u rokovima propisanim ZID ZPK/15;
- da su tužiteljica i tuženik Dodatkom osnovnom ugovoru utvrdili iznos preostale glavnice od 27.318,82 CHF, a što na dan 30. rujna 2015. iznosi 192.685,61 HRK i da će preostali rok otplate kredita u mjesecima biti 64 mjesečne otplate;
- da iznos preplate na dan 30. rujna 2015. iznosi 17.778,70 HRK;
- da su stranke suglasno Dodatku osnovnom ugovoru utvrdile novi otplatni plan denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR.

33. Dakle, na okolnost utvrđenja visine tužbenog zahtjeva sud je proveo financijsko knjigovodstveno vještačenje po vještaku Borisu Belunjaku, stalnom sudskom vještaku iz Vidovaca, Sv. Ane 8, 34000 Požega, a koji je u pisanom nalazu i mišljenju (stranica 260-277 spisa) istakao da je vještačenje utemeljeno na navedenim Ugovoru o namjenskom kreditu od 20. prosinca 2005., na Dodatku Ugovoru o namjenskom kreditu koji je zaključen između stranaka 14. siječnja 2016., na početnom (inicijalnom) otplatnom planu, koji je dokumentiran u sudskom spisu od tuženika kao kreditora i prema početno ugovorenim uvjetima i metodologiji tuženika. Stvarna zaduženja i otplate anuiteta po kreditu i početni uvjeti su po vještaku rekonstruirani temeljem dokumenta tuženika "Izračun konverzije na dan 30. rujna 2015.", dokumenta "Prometi po kreditu / Specifikacija uplate", Ugovora o kreditu od 20. prosinca 2005. i Dodatka Ugovora o kreditu koji je utemeljen na Zakonu o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju te druge dokumentacije iz sudskog spisa. Vještak utvrđuje i izračunava razliku plaćenih anuiteta zbog primjene tzv. "valutne klauzule" odnosno zbog primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u

otplati kredita u odnosu na srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita, a u svom izračunu nije obuhvatio izračun zbog promjena (i povećanja i smanjenja redovnih kamatnih stopa) u odnosu na početno ugovorenu redovnu kamatnu stopu. Vještak je naglasio kako je kredit isplaćen na dan 29. prosinca 2005. u iznosu od 61.750,00 CHF, što je obračunato i isplaćeno u HRK prema srednjem tečaju HNB za 1 CHF za HRK = 4,743491 HRK i iznosilo je 292.910,57 HRK. Dokument Isplate kredita nije priložen u sudskom spisu, ali je vještak ovo utvrdio iz dokumenata tuženika i obračun isplate kredita prikazao je u Tablici broj 3. U nastavku je vještak istakao kako je u tablicama prikazao Pregled primijenjenih anuiteta u CHF u otplati kredita i početno ugovorenog anuiteta s diferenciranjem na glavnici kredita i redovnu kamatu (Tablica 1), Pregled razlika po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupnih razlika i više i manje plaćenog prema zadatku vještačenja zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati anuiteta po kreditu za razdoblje otplate kredita vezanoj u valuti CHF do provedbe kredita iz valute CHF u valutu EUR, uz isključenje utjecaja razlike više plaćenih anuiteta preračunatih iz CHF u HRK zbog promjene tj. i povećanja i smanjenja redovnih kamatnih stopa po svim osnovama, Pregled razlika po svakom pojedinačnom anuitetu i ukupnih razlika i više i manje plaćenog prema zadatku vještačenja zbog valutnog utjecaja primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati kredita za razdoblje otplate kredita u valuti CHF do provedbe konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR, uz isključenje utjecaja razlike više plaćenih anuiteta preračunatih iz CHF u HRK zbog promjene redovnih kamatnih stopa, izračunato u HRK i EUR (Tablica broj 2), preračun isplaćene glavnice kredita na dan isplate kredita 29. prosinca 2005. iz CHF u valutu EUR (Tablica 3), iznos više plaćenih anuiteta u HRK zbog primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati kredita u odnosu na srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita (samo valutni utjecaj, uz potpuno isključenje utjecaja i povećanja i smanjenja redovne kamatne stope) umanjene za iznos priznate preplate tužiteljici po konverziji kredita iz CHF u EUR (izračunati iznosi u HRK i u EUR), a što vještak prikazuje u Tablici 4 i iznos samo više plaćenih anuiteta u HRK zbog primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati kredita u odnosu na srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita (samo valutni utjecaj, uz potpuno isključenje utjecaja i povećanja i smanjenja redovne kamatne stope po svim osnovama), umanjene za iznos priznate preplate tužiteljici po konverziji kredita iz CHF u EUR (izračunati iznosi u HRK i EUR), a što vještak prikazuje u Tablici 5.

34. Naime, prema pozivu suda vještak je istakao u Nalazu i mišljenju da je iznos samo više plaćenih anuiteta izračunat samo zbog primjene tzv. "valutne klauzule" odnosno zbog primjene srednjeg tečaja HNB za CHF za HRK u otplati anuiteta po kreditu, u odnosu na srednji tečaj HNB za CHF za HRK na dan isplate kredita, izračunate Nalazom vještačenja od ukupno samo više plaćenih anuiteta od 42.495,56 HRK, uz isključenje utjecaja promjena tj. povećanja i smanjenja redovne kamatne stope i ovaj iznos nije umanjen za negativne iznose valutnih razlika. Međutim, umanjen je za iznos priznate preplate tužiteljici prema ugovorenoj dokumentaciji o konverziji kredita iz CHF u EUR, a priznati iznos, kako je ranije utvrđeno je 17.778,70 HRK. Umanjena izračuna razlika samo više plaćenog od strane tužiteljice u korist tuženika tijekom kreditnog odnosa do konverzije iznosi 24.716,86 HRK, a što je matematički izračun: $42.495,56 - 17.778,70 = 24.716,86$ HRK, a što preračunom zbog konverzijskog tečaja 1,00 EUR = 7,53450 HRK iznosi 3.280,49 EUR. Vještak je naglasio kako je u Tablici broj 5 vidljivo da su sveukupne razlike više plaćenog zbog valutnih razlika do visine ukupno plaćenog, a umanjene

za preplatu po konverziji upravo u iznosu od 3.280,49 EUR, kako stoji u Tablici 5, kolona 8. Vještak je naglasio da razlike više plaćenog počinju od 82-og na dan 9. studenog 2012. do 116-og anuiteta na dan 14. rujna 2015.

35. Sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka Borisa Belunjaka jer je isti argumentiran i stručan, a istom nisu prigovorile stranke putem opunomoćenika.

36. Nakon što je sud dostavio pisani nalaz s mišljenjem opunomoćenicima stranaka tužiteljica je putem, punomoćnika uredila tužbeni zahtjev u podnesku od 22. veljače 2026., i to tako da je zahtijevala po osnovi tečajnih razlika iznos do 5.640,13 EUR ukupno, a pojedinačno zahtijevajući određene novčane iznose tako kako je vještak iste prikazao u Tablici 2 i to u koloni 13 – samo više plaćeno tj. preplaćeno zbog primjene tečaja za CHF za HRK.

37. Ocjena je ovog suda da tužiteljica nije preinačila tužbeni zahtjev jer se doista radi o stupnjevitij tužbi u kojoj se na specifičan način kumuliraju dva zahtjeva. Pri tome u stupnjevitij tužbi se uvijek kao prvi postavlja manifestacijski zahtjev koji mora biti određen a drugi se postavlja kao nekvantificirani kondemnatorni zahtjev. Ovdje se doista radi o povezanosti manifestacijskog zahtjeva i nespecifičnog kondemnatornog zahtjeva, a kako sud nije pozvao tužiteljicu da postavi određeni tužbeni zahtjev tada tužiteljica nije imala obvezu postavljati zahtjev sve dok nije zaprimila pisani Nalaz i mišljenje vještaka iz kojeg je mogla utvrditi pravno-relevantne činjenice i iz Tabela prikaza vještaka utvrditi i pojedinačne novčane iznose koji joj pripadaju. Dakle, sud je postupio sukladno odredbi članka 186.b stavak 2. i 3. ZPP-a jer je sud zaključio da tužiteljica nije mogla postaviti određeni zahtjev prije negoli je došla do podataka koji joj tuženik nije predao iako njima raspolaže, a koje joj je prema sadržaju građansko-pravnog odnosa bio dužan dati jer se smatraju zajedničkim za obje stranke. To znači da je tužiteljica mogla zatražiti od suda da tuženika osudi na isplatu iznosa čiju će visinu odrediti tek nakon što joj tuženik dade potrebne podatke odnosno tek nakon što se provede vještačenje ili izvedu drugi dokazi o podacima koje tuženik izbjegava dati. U tom pravcu treba istaći da nakon provedenog vještačenja postavljajući određeni tužbeni zahtjev tužiteljica nije preinačila tužbu u smislu članka 191. ZPP-a jer nije promijenila istovjetnost zahtjeva, zahtijevala je isplatu, a nije povećala postojeći tužbeni zahtjev jer ranije postojećeg nije bilo, a nije istakla ni drugi uz postojeći.

38. Vrhovni sud Republike Hrvatske je zauzeo pravno shvaćanje (Su-IV 162/2021 od 26. studenog 2021.) da u parnicama po tužbi korisnika kredita u CHF je dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, a o čemu se izjasnio i istovjetno Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj Odluci br. U- III-4474/19 od 29. ožujka 2022.

39. Međutim, postojanje preplate prilikom zaključenja konverzije, kao i eventualnog manjka nije posljedica restitucije uzrokovane nepoštenim odredbama u Potrošačkom ugovoru već je postojanja istih posljedica matematičkog izračuna tj. preračunavanja (konverzije) kredita iz jedne valute u drugu na točno određeni dan u sklopu kojeg zbog različitih parametara izračuna (tečaja, kamatne stope, urednosti ispunjavanja kreditnih obveza i sl.) nužno mora doći do postojanja određene novčane razlike, ili preplate ili manjka. No, iako je postojanje preplate posljedica konverzije, a ne restitucije to ne znači da iznos preplate koji je utvrđen u postupku konverzije sud

prilikom odlučivanja o restitucijskom zahtjevu zbog nepoštenosti odredbi osnovnog Ugovora o kreditu treba zanemariti. U tom pravcu treba istaći da novčani iznos preplate nije moguće potrošaču dva puta vrednovati i to prvi puta kroz potpuno neposredno vraćanje preplate ili manje buduće anuitete konvertiranog Ugovora o kreditu (članak 19.c stavak 1. točka 5. ZPK/15), a drugi puta kroz restituciju u slučaju postojanja nepoštenih odredbi Ugovora o kreditu (članak 323. stavak 1. ZOO/05 u vezi s člankom 87. stavak 1. ZZP/03), a to stoga što bi takvim postupanjem potrošač dva puta stekao isti novčani iznos. Ovakav stav je zauzeo i Vrhovni sud Republike Hrvatske u Odluci poslovni broj Rev-1096/2022-2 od 8. studenog 2022.

40. Kako je vještak u pisanom Nalazu i mišljenju istakao da je tužiteljica u otplati anuiteta po kreditu u EUR koristila preplatu po konverziji kredita iz valute CHF u valutu EUR na način da je plaćala 50 % anuiteta, a 50 % je koristila preplatu do iscrpljenja preplate, a iznos stvarno iskorištene preplate po konverziji kredita iznosi 19.549,66 HRK, u odnosu na utvrđenu preplatu prema obračunu i Dodatku Ugovora od 17.778,70 HRK, ovaj iznos se razlikuje u prijelaznom razdoblju za više iskorišteno od 1.770,96 HRK. Taj iznos više iskorištene preplate u prijelaznom periodu otplate kredita od 1. listopada 2015. do 14. siječnja 2016. nastao je zbog očekivanih većih plaćanja tužiteljice u prijelaznom razdoblju od zaduženih anuiteta preračunatih iz EUR u HRK konverzijom kredita. Ta razlika, utvrđuje to vještak nije vidljiva u sudskom spisu niti se može rekonstruirati iz dokumentacije iz sudskog spisa ali ju vještak utvrđuje iznosom od 19.549,66 HRK u Tablici broj 6 (stranica 17 Nalaza i 276 spisa).

41. Dakle, potrebno je istaći da je upravo zbog naprijed iznesenih razloga ovaj sud zbog činjenice da se tužiteljici novčani iznos preplate ne može dva puta vrednovati, prihvatio izračun vještaka prema Tablici broj 5 u kojoj je vještak izračunao sveukupne razlike više plaćenog zbog valutnih razlika do visine ukupno plaćenog i umanjene za preplatu po konverziji, a to su upravo pojedinačni iznosi koji se nalaze u Tablici 5 koloni 8, u valuti EUR, a koji zbirno daju iznos od 3.280,49 EUR. Kako je tužiteljica postavila tužbeni zahtjev prema izračunu vještaka na temelju Tablice broj 2 kolone 13 (stranice 7 – 8 Nalaza i 266 – 267 spisa), a u toj Tablici i koloni je vještak izračunao samo više plaćeno (preplaćeno) zbog primjene tečaja za CHF za HRK, ali nije umanjio utvrđeni iznos preplate iz konverzije tada je ovaj sud tužiteljici sukladno članku 1111. ZOO/05 dosudio upravo utvrđene pojedinačne novčane iznose, a koje je vještak izračunao u Tablici broj 5, a na način da je sveukupne razlike više plaćenog zbog valutnih razlika umanjio za preplatu po konverziji.

42. Zbog navedenih razloga valjalo je dio tužbenog zahtjeva tužiteljice prihvatiti i dosuditi tužiteljici i zateznu kamatu od dana svako mjesečne preplate pa sve do isplate, a koja kamata je definirana člankom 29. stavak 2. ZOO/05 i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 78/15, 114/22, 155/23), a jer prema odredbi članka 1115. ZOO/15 da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove tada se moraju vratiti plodovi i platiti zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U konkretnom predmetu stjecatelj odnosno tuženik je nepošten i onda je u obvezi platiti zateznu kamatu na svaki pojedinačni novčani iznos od trenutka primitka svakog više plaćenog mjesečnog iznosa pa do isplate, a kako je to utvrdio vještak. Banka tj. tuženik je djelovala u okviru svoje profesionalne djelatnosti i kako je utvrđeno, nepošteno pa budući da je tužiteljica preplaćene iznose zahtijevala točno od dana

kada ih je preplaćene utvrdio vještak tada joj sud dosudio zateznu kamatu, tj. od dana plaćanja pa sve do isplate.

43. Iako je vještak u pisanom Nalazu i mišljenju izračunao Tablica broj 2 (stranice 7 – 8 Nalaza i 266-267 spisa) i samo manje plaćene iznose tj. potplaćeno zbog primjene tečaja za CHF za HRK u iznosu od 414,08 EUR, ovaj sud nije uzeo u obzir ovaj iznos prilikom odlučivanja o preplaćenim iznosima tužiteljice jer u odnosu na negativne razlike tuženik tijekom postupka nije postavio određeni protutužbeni zahtjev, a niti procesno-pravni ili materijalno-pravni prigovor prijeboja. Treba istaći da tužiteljica na ime tzv. negativnih razlika nije ništa stekla pa da bi te iznose trebala vratiti tuženiku temeljem stjecaja bez osnove. Istina, tužiteljica je plaćanjem manjih anuiteta ostvarila određenu korist međutim, ne može se smatrati da je time nešto primila od tuženika a niti da je izvršena radnja kojom je stekla neku korist prema općem pravilu iz članka 1111. ZOO/05 i zbog toga sud nije o negativnoj tečajnoj razlici posebno odlučivao.

44. Odluka o trošku parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 2 ZPP-a jer je tužiteljica djelomično uspjela u parnici i to u 50 % od postavljenog zahtjeva. Naime, tužiteljica je uspjela s osnovnom 100 %, a sa iznosom je uspjela sa 58 % ($3.280,49 : 5.640,13 = 79 \%$) i onda je tuženik uspio sa 21 %, a kada se od uspjeha tužiteljice oduzme uspjeh tuženika ($79 - 21 = 58$) dobije se iznos od 58 % u kojem je u ovoj parnici uspjela tužiteljica. Budući da je tužiteljicu zastupao opunomoćenik – odvjetnik tada je valjalo primijeniti Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/2023) jer se ova Tarifa primjenjuje u konkretnom sporu sukladno Tbr. 52. stavak 3.

45. Imajući u vidu da je vrijednost predmeta spora iznos od 5.640, 00 EUR, a da prema Tbr. 7 rečene Tarife odvjetniku pripada nagrada u istom iznosu bodova, ako je vrijednost predmeta spora u rasponu od 1.327,01 EUR do 13.272,00 EUR tada je opunomoćeniku tužiteljice valjalo priznati za sastav tužbe (Tbr. 7. točka 1. OT) 100 bodova ili 200,00 EUR, za sastav podneska u kojem se tužiteljica putem opunomoćenika očitovala na dani odgovor na tužbu (Tbr. 8. točka 1. OT) odvjetniku je priznata nagrada u iznosu od 200,00 EUR, kao i za sastav obrazloženog podneska u kojem je 22. veljače 2026. opunomoćenik iznio očitovanje na Nalaz i mišljenje vještaka i uredio tj. specificirao tužbeni zahtjev. Budući je opunomoćenik tužiteljice nazočio pripremnom ročištu 6. veljače 2025. i raspravama 16. ožujka 2026. i 8. travnja 2026. tada mu je priznata nagrada u iznosima od po 200,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT). Opunomoćenik tužiteljice je nazočio ročištu za donošenje, objavu i uručenje pisanog sastava presude na dan 24. travnja 2026. pa mu je za nazočnost ročištu priznato 50 bodova ili 100,00 EUR. Osnovica za obračun PDV-a iznosi 1.300,00 EUR, a kako je opunomoćenik obveznik plaćanja PDV po stopi od 25 % i PDV iznosi 325,00 EUR tada je ukupan trošak zastupanja utvrđen iznosom od 1.625,00 EUR. Tužiteljici je dosuđen trošak zastupanja u iznosu od 942,50 EUR jer je 58 % od 1.625,00 EUR upravo 942,50 EUR.

Tužiteljica je imala izdatak i za plaćanje vještačenja u iznosu od 398,17 EUR i taj novčani iznos sud nije umanjivao jer je vještačenje bilo nužno izvesti kao najbitniji dokaz u postupku. Dakle, kada se zbroje iznosi od 942,50 EUR i 398,17 EUR dobije se iznos od 1.340,67 EUR i taj novčani iznos je sud tužiteljici dosudio po osnovi troška parničnog postupka i to sa zateznom kamatom sukladno odredbi članka 151. stavak 3. ZPP-a jer je zateznu kamatu zahtijevala i na trošak.

46. Zbog navedenih razloga s viškom zahtijevanog troška od 683,00 EUR i zateznom kamatom od presuđenja pa do isplate, tužiteljica je odbijena.

47. Zbog iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci.

U Požegi, 24. travnja 2026.

Sudac:
Ljubomir Mirković

Uputa o pravu na žalbu

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Podnosi se ovome sudu pismeno u roku od 15 dana od dana primitka presude. O žalbi odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Odvjetnik Velimir Galić, Dragutina Lermana 6, 34000 Požega
2. OD Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., Lopašićeva 6, 10000 Zagreb

Broj zapisa: **9-30887-1be30**

Kontrolni broj: **048c6-9758b-c95c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.